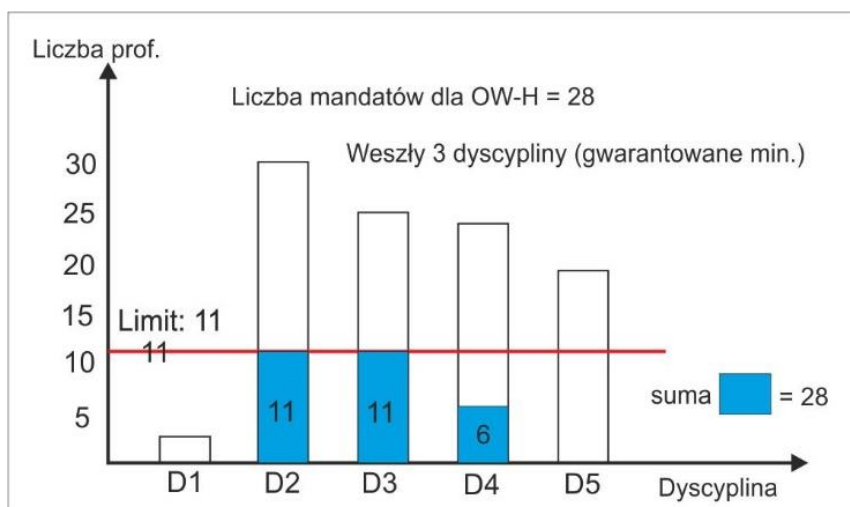

Limity (parytety) w obrębie dyscyplin

Wprowadzenie limitów (parytetów) eliminuje możliwość całkowitego zdominowania danego gremium (kolegium elektorów, Senat) przez przedstawicieli jednej (dwóch) dyscypliny w danej dziedzinie (okręgu wyborczym).

Dla dokonania analizy działania tzw. parytetów dziedzinowych, poniżej przedstawiono trzy **przykładowe** warianty obsadzenia miejsc mandatowych z rozkładem na dyscypliny (na przykładzie dziedziny n. humanistycznych) w ujęciu graficznym. Dla przypomnienia, w tym okręgu wyborczym w Kurii A w wyborach elektorów do wyborów rektora do obsadzenia jest 28 mandatów. Limit (parytet) wynosi 11, co oznacza, że z jednej dyscypliny naukowej nie może uzyskać mandatu więcej niż 11 osób.

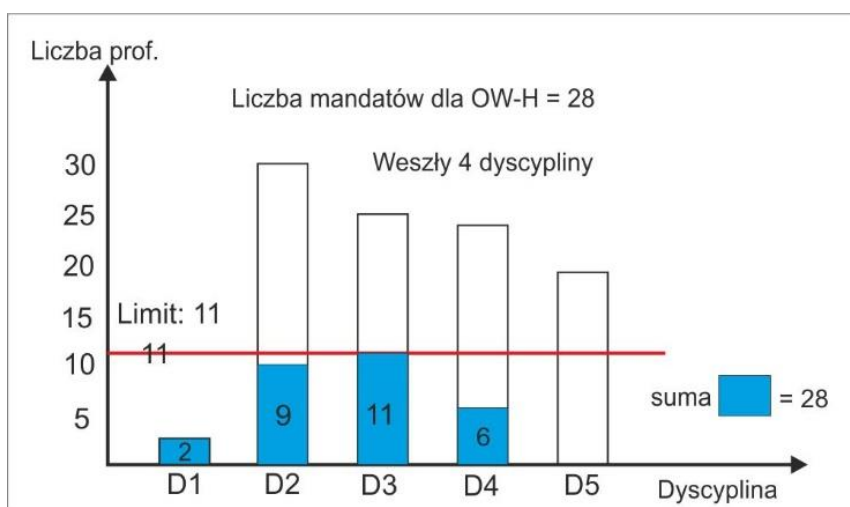
Wariant I. Limity zostały wykorzystane (11 profesorów w jednej dyscyplinie), co oznacza, że przy 28 mandatach przewidzianych na ten okręg (Kuria A) weszły 3 dyscypliny – rys. 1.

Rys. 1. Wykorzystanie limitu przez dyscypliny D2 i D3

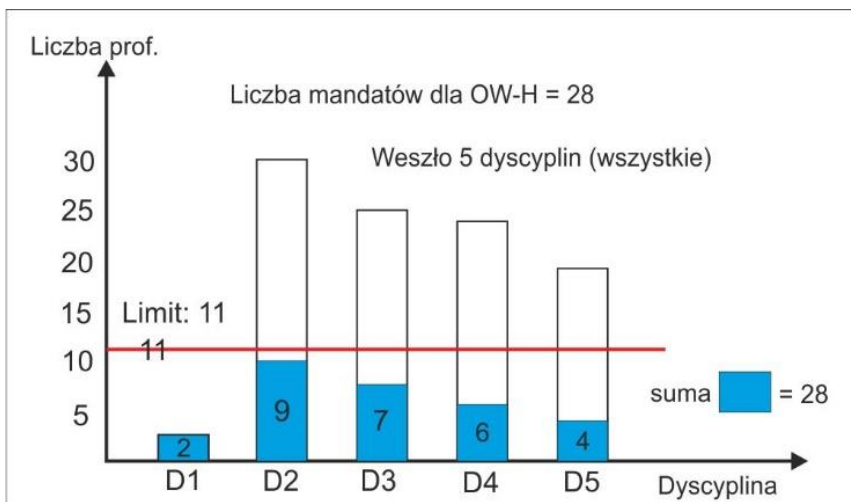
Oczywiście limity mogły być wykorzystane inaczej, np. przez dyscyplinę D4 i D5, albo D2 i D4 itd.

Wariant II. Tylko jedna dyscyplina wykorzystwała limit, a niewykorzystane miejsca uzyskała dyscyplina D1 – weszły 4 dyscypliny – rys. 2. Oczywiście i tu konfiguracja może być dowolna, ale zawsze nie będzie mniej niż 3 dyscypliny.

Rys. 2. Wykorzystanie limitu tylko przez dyscyplinę D3

Wariant III. Żadna z dyscyplin nie wykorzystała limitu – weszły wszystkie (5 dyscyplin) choć z różną ilością mandatów – rys. 3.

Rys. 3. Limit niewykorzystany przez żadną z dyscyplin

Regulacja w systemie głosowania wyznacza górną granicę liczby osób z jednej dyscypliny naukowej. Jaki będzie podział mandatów, ile wejdzie dyscyplin (= lub > od min. – oczywiście), jaki będzie rozkład mandatów między dyscyplinami (w ramach limitu) – to wszystko zależy od WYBORCÓW i ich głosowania.